

tionærer inden for Toldtaten, særlig Toldassistenter og Toldmedhjælpere. Disse Folk havde sat mig ind i deres Lønnings- og Avancementsforhold, og jeg maa sige, at jeg meget beklager, at der indenfor en betydelig og vigtig Statsinstitution findes Forhold af den Art, som jeg er bleven gjort bekendt med. Jeg tør, ærlig talt, sige, mine Herrer, at i de fleste private Virksomheder vilde man undse sig, skamme sig ved at byde Folk saadanne Eksistensvilkaar som dem, Staten byder sine Toldembedsmænd. Jeg lægger her ikke Skylden paa Regeringen alene eller paa de skiftende Regeringer; der er jo forskellige Faktorer, bl. a. Rigsdagen, som have et afgørende Ord at sige i denne Sag. Men jeg vil nu haabe, at det maa lykkes ogsaa at vække Interesse for denne Stand, der i Virkeligheden befinder sig i en meget lidende Tilstand. Jeg skal give Dem nogle Eksempler. En Toldmedhjælper opnaar en Gage af 800 Kr., naar han er mellem 26 og 30 Aar gammel, han kan avancere til 1,000 Kr. i Alderen mellem 30 og 34 Aar, hans Gage stiger til 1,200 Kr. i Alderen mellem 34 og 41, til 1,400 Kr. i Alderen mellem 41 og 46 Aar, og han faar 1,600 Kr., naar han er fra 46 op efter til 70 — det er nemlig saaledes, at kun $\frac{1}{4}$ af Toldembedsmændene kunne vente at naa ud over Assistentstillingen. De allerfleste ville følgelig leve og dø som Assisterter. Der er et Alderstillelag for Assisterterne af 100 Kr. hvert femte Aar beregnet fra Ud nævnelser, og desuden er der nogle Diæter. Angaaende disse Diæter gøre mange Folk sig imidlertid helt urigtige Forestillinger. Man taler om Gennemsnitsdiæter, men jeg skal oplyse, at man i Reglen slet ikke er berettiget til at gøre det. I Byer som Esbjerg eller Gedser — ogsaa her i Kjøbenhavn — kunne nogle Assisterter tjene 5—6—700 Kr. ved Diæter, men naar man tager en Assistent med 600 Kr. i Diæter og to, som ingen Diæter faa, og siger: Disse tre Assisterter tjene gennemsnitlig 200 Kr. ved Diæter, er det en stor Uret mod de to, som slet intet faa. De allerfleste ere i det uheldige Tilfælde, at de saa godt som slet intet faa. Man kan derfor ikke bruge denne Gennemsnitsberegning som Maalestok ved Bedømmelsen af Toldassistenternes Vilkaar. Jeg har her nævnt Dem Lønningerne, som altsaa kunne stige til 1,600 Kr. for de ældste Assisterter, og saa hører Stigningen op. Jeg skal til Sammenligning nævne Dem Lønningerne i nogle af vore Nabolande. I Norge begynde de, som svare til vore Toldassisten-

ter, alle med 2,000 Kr., og de faa efter 5 Aars Tjeneste et Lønningstillæg af 200 Kr., efter 10 Aars Tjeneste af 400 Kr. I Sverige tjene Toldassisterterne eller de, hvis Stilling er tilsvarende, fra 1,200 til 2,000 Kr. med et 10 Aars Alderstillelag af 300, 600 og 1,000 Kr. for 3 forskellige Klasser. Ogsaa i Tyskland ere Lønningerne betydelig højere i Toldtaten end hos os. Naar det nu er Tilfældet, at man inden for en saa vigtig Etat har saa lave Lønninger, at de endog ere lavere end de, man betaler i Telegraf- og Posttaten, synes jeg virkelig, at der er alvorlig Grund for Regeringen til at søge Lønningsvilkaarene forbedrede, og at der for Rigsdagen er al Anledning til at støtte Regeringen, hvis den skulde møde med Forslag i saa Henseende. Det er af flere Grunde urigtigt, ganske særlig for Toldtatens Vedkommende, at stille Embedsmændene saa daarlig. De have jo en meget ansvarsfuld Stilling, der medfører overordentlig store Fristelser, og man bør ikke lønne disse Mænd saa lavt, at Fristelsen kan faa Magt over Sindene, og det kan den, naar en Mand med Kone og Børn mangler det daglige Brød, som der desværre er mange Eksempler paa inden for Toldtaten. Naar der nu var Tale om at forbedre disse stakkels forpinte Menneskers Stilling, mener jeg, at man i det mindste burde gøre det samme, som man har gjort inden for Telegraf- og Posttaten, nemlig at inddele Lønningerne i 5 Stigninger fra 10—1,800 Kr. Men desuden mener jeg, at Alderstillelagene, der nu betales med 100 Kr. efter 5 Aars Tjeneste og 200 Kr. efter 10 Aars Tjeneste som Assistent, burde fordobles. Derved vilde man støtte disse Toldembedsmænd i den Alder, da mange af dem gifte sig og stifte Familie. Allerede 200 Kr. i Stedet for 100 Kr. efter 5 Aars Forløb og 400 Kr. i Stedet for 200 Kr. efter 10 Aars Forløb vilde være en væsentlig Forbedring, netop i en Periode i de Folks Liv, hvor Penge have meget at betyde og kunne bidrage til at gøre Hjemmene bedre og sundere og mere fri for trykkende Gæld og økonomiske Sorger end hidtil. Der er endnu et Spørgsmaal, som man har henledet min Opmærksomhed paa, nemlig Anciennitetsspørgsmaalet. Der findes inden for Toldtaten som inden for andre Institutioner Ønsker, særlig fra de laverelønnede Funktionærers Side, om, at ved Stigning fra de lavere til de højere Stillinger skal Anciennitetsprincippet gøres gældende, saaledes at man ganske simpelt regner Mandens Ret til Oprykning